Pregaria.cat

Entrada

Viure amb sentit

El bus anava mig buit. I aquella noia del fons del cotxe es pensava que estava sola i parlava per telèfon mòbil amb una veu estrident i molt alta. Els que dormien potser no se n'assabentaven del que deia la noia, del molt que li havia costat estar a la taula de no sé quina consulta, i de què al final res valia la pena, la vida era absurda, etc. Els pocs que estàvem desperts seguíem la història amb més o menys sentit de l'humor.

Quan vàrem parar 10 minuts, tothom va anar a la cafeteria. Tu, en canvi, et vas quedar en els jardins de l'àrea contemplant aquells parterres carregats de roses blanques i vermelles. Era "l'hora baixa" i la llum tenia un color blanc difuminat que envaïa els ulls i el cor amb la saviesa del moments interiors.

Pensaves: *una de les coses que més puc agrair al do de la fe és que la vida té sentit. Visc amb sentit. Aquesta sí que és bona nova, notícia excel·lent, la bona nova de Jesús.*

Per uns moments aquelles roses amb el seu color amorosit per la llum del "cap vespre" et van semblar tot l'univers. Elles, essent, manifestaven el procés còsmic en el camí de milions de segles, i colpejaven amb suavitat la teva ment cridant de vida.

En tornar a pujar al bus i seure de nou al costat de la finestra es va anar estenent un silenci amable, i fins la noia de fons del cotxe semblava que dormia. En aquells minuts que en alguns pobles de València en diuen "la petita nit", senties altre cop que vius amb sentit. Déu dóna sentit a la teva vida. A tot: treballar i descansar, estudiar i anar de festa, llegir i examinar-te, començar cada dia i el pas de les hores, trobar-te amb tanta gent i reflexionar, la soledat i la companyia, les amistats i els amors, el voluntariat i les obligacions, la música i la lectura, les hores que semblen mortes i les saturades de vida... *que totes les meves accions, intencions, afectes, imaginacions, pensaments, cansaments, amors i silencis... vagin conformant-se a la Bona Nova del teu Evangeli i a Tu, que omples de sentit tots els moments de la meva vida.*